

Sygn. akt: I C 389/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	Paulina Wąs

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.**

przeciwko H. G.

o zapłatę

- I. oddała powództwo;
- II. znosi koszty procesu między stronami.

Sędzia

SR Agata Gawłowska – Sobusiak

S..

I/odnotować wyrok

II/kal.3 tygodnie

B. dnia 19 sierpnia 2016r.

Sygn. akt I C 389/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 19 sierpnia 2016 r.

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od pozwanego H. G. kwoty **11 992,36 zł** z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 23 marca 2016 r do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu oraz w dalszym piśmie procesowym powód podniósł, że w dniu 19 września 2008r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Wobec braku spłaty umowa została wypowiedziana. Następnie wierzytelność wynikająca z opisanej umowy została sprzedana przez następcę prawnego (...) Bank (...) S.A. we W., tj. przez (...) Bank S.A. we W. na rzecz powoda na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15 maja 2015 r.

Powód wyjaśnił, że nabył wierzytelność w kwocie 11 992,36 zł, na którą składają się: kapitał w kwocie **7 073,27 zł** oraz skapitalizowane odsetki umowne naliczone przez Bank za okres od dnia zawarcia umowy do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda i odsetki ustawowe naliczone przez powoda w kwocie **4 919,09 zł**.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia, powód podniósł, że wymagalna wierzytelność wynikająca z umowy kredytu została w dniu 13 października 2010r. objęta bankowym tytułem egzekucyjnym. Następnie, postanowieniem z dnia 16 listopada 2010 r bte został zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności. Na podstawie tego tytułu wykonawczego, Bank wszczął egzekucję przeciwko pozwanemu, która została umorzona postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012r. Ostatecznie pismem z dnia 6 lipca 2015r. pozwany uznał swoje zadłużenie, zaproponował spłatę zadłużenia w dogodnych ratach.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił, że powód nie posiada legitymacji czynnej do występowania w sprawie. Podniósł, że zawarta pomiędzy powodem a (...) Bank S.A. we W. umowa cesji wierzytelności nie dowodzi istnieniu wierzytelności dochodzonej pozwem, natomiast dołączony do tej umowy wydruk komputerowy przedstawia jedynie dane osobowe pozwanego.

Nadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany H. G. w dniu 19 września 2008 r zawarł z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. umowę kredytu gotówkowego nr (...) na łączną kwotę 9 510,58 zł, przy czym pozwany otrzymał do dyspozycji kwotę 8 000, 00 zł. Pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty wymienionej kwoty wraz z odsetkami i należnymi opłatami w miesięcznych ratach. W umowie ustalono, że spłata nastąpi w 36 miesięcznych ratach, począwszy od dnia 19 października 2008r, po 345, 11 zł każda, z wyjątkiem ostatniej raty korygującej w wysokości 344,90 zł. Ostateczny termin spłaty kredytu ustalono na dzień 19 września 2011 r.

Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy kredytu, niespłacenie raty kredytu i odsetek w ustalonym terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego naliczane były odsetki w wysokości 4-krotności obowiązującej stopy lombardowej NBP. Nadto pozwany mógł być obciążony opłatami wynikającymi w Tabeli opłat i prowizji.

W przypadku nieuregulowania dwóch pełnych rat kredytu, Bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, po uprzednim wezwaniu pozwanego do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie 7 dni.

Dowód:

- wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego – k. 36,

- umowa kredytu gotówkowego nr (...) – k. 37-38.

Pozwany nie regulował terminowo zobowiązań wynikających z zawartej umowy kredytowej. Wobec powyższego (...) Bank (...) S. A. we W. wypowiedział pozwanemu umowę, a następnie wymagalną wierzytelność objął bankowym tytułem egzekucyjnym. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)13/10/2010/WR dnia 13 października 2010 r na kwotę **9 557,65 zł**, a to:

- kapitał w kwocie **7 507,07 zł**,
- odsetki umowne w kwocie **1 882,18 zł**,
- koszty monitów i upomnień w kwocie **145,00 zł**,
- koszty opłaty za pakiet usług bankowych w kwocie **23,40 zł**.

T.. Sąd postanowieniem z dnia 16 listopada 2010 r. sygn. akt I Co 1715/10 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądową klauzulę wykonalności oraz zasądził od pozwanego na rzecz Banku kwotę 67, 00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego.

Dowód:

- **bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 13 października 2010r. – k. 40,**
- **postanowienie tut. Sądu z dnia 16 listopada 2010r. sygn. akt I Co 1715/10 – k. 40-42,**
- **przesłuchanie pozwanego – k. 51.**

Na podstawie tytułu wykonawczego, tj. bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności, w dniu **1 lutego 2011 r.** Bank złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanemu. Postępowanie egzekucyjne prowadził Komornik Sądowy p. S.pod sygn. akt Km 335/11. W toku egzekucji Komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę pozwanego oraz zajęcia wierzytelności. W sprawie wyegzekwowana została kwota 722, 48 zł z wynagrodzenia za pracę, na którą składały się:

- odsetki w kwocie **510, 48 zł**,
- koszty procesu w kwocie **212,00 zł**.

Koszty postępowania egzekucyjnego komornik ustalił na kwotę **182,81 zł**.

Komornik postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc. Odpis postanowienia został wierzycielowi doręczony w dniu 29 czerwca 2012r., zaś pozwanemu – jako dłużnikowi – w dniu **5 lipca 2012r.** Strony nie zaskarżyły postanowienia, zatem wobec pozwanego postępowanie egzekucyjne zostało prawomocnie zakończone z dniem **13 lipca 2012 r.**

Dowód:

- **akta sprawy egzekucyjnej sygn. Km 33510, a w szczególności zalegające w nich: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 1 lutego 2011r., zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia za pracę, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności, zawiadomienie o bezskutecznej egzekucji, postanowienie o umorzeniu postępowania z dnia 26 czerwca 2012r, zwrotne potwierdzenia odbioru.**

(...) Bank (...) S.A. we W. połączył się następnie z (...) Bank S. A. we W. i od chwili połączenia spółki działają pod nazwą (...) Bank S. A. we W..

(...) Bank S.A. we W. umową z dnia 15 maja 2015r. dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanego wierzytelności na rzecz powoda. Jednocześnie Bank powiadomił pozwanego, że od tego momentu wszelkie należności winny być

uiszczane na rzecz powoda, a obsługę windykacyjną wierzytelności przysługujących powodowi prowadzi firma (...) S.A. we W..

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 15 maja 2015r. wraz z wyciągiem z załącznika do umowy – k. 9-14,

- pismo z dnia 4 marca 2016 r – k. 15-16,

- zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności z dnia 8 czerwca 2015r. - k. 44;

- informacja o zakupie wierzytelności – k. 45-46.

W okresie pomiędzy dniem 6 lipca 2015 r a dniem 6 sierpnia 2016 r pracownik firmy (...) S.A. we W. udał się z wizytą do miejsca zamieszkania pozwanego. Pracownik ten przedstawił pozwanemu do wypełnienia tzw. „ankietę finansową” (wydruk opatrzony datą 6 lipca 2015 r), w której pozwany miał przedstawić potencjalnej sposób spłaty zadłużenia. Formularz ankiety zawierał pięć pytań, dotyczących możliwości spłaty zadłużenia jednorazowo lub w miesięcznych ratach. Pozwany wypełnił i podpisał ankietę.

Przedstawiciel firmy (...) w trakcie spotkania nie przedstawił pozwanemu żadnych innych dokumentów związanych z dochodzoną wierzytelnością. Pozwany nie zweryfikował kwoty podanej w ankiecie. Pozwany miał świadomość umorzenie postępowania egzekucyjnego, nie miał zamiaru spłacać zadłużenia wobec (...) Bank (...) S.A. Pozwany wypełnił ankietę wyłącznie w celach informacyjnych.

Ankieta została opatrzona przez pracownika firmy (...) datownikiem z datą 3 sierpnia 2015r oraz parafą.

Dowód:

- ankieta finansowa z dnia 6 sierpnia 2015r. k. 47,

- przesłuchanie powoda k. 51-52.

Powód pismem z dnia 4 marca 2016 r wzywał pozwanego do zapłaty zadłużenia w łącznej kwocie 12 259,84 zł w terminie do dnia 10 marca 2016r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 4 marca 2016r. – k. 15-16.

Na dzień 21 marca 2016 r. zadłużenie pozwanego wynosiło:

- kapitał (tj. niespłacona należność główna) w kwocie **7 073,27 zł**,

- skapitalizowane odsetki (tj. odsetki umowne Banku, odsetki karne Banku oraz odsetki ustawowe naliczane przez powoda) w kwocie **4 919,09 zł**

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych na dzień 21 marca 2016r. – k. 8.

Pozwany ma obecnie 59 lat, jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, utrzymujących się samodzielnie. Żona pozwanego pracuje w aptece szpitalnej, gdzie osiąga zarobki w wysokości 3 000,00 zł netto miesięcznie. Pozwany obecnie jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku. Pozwany wraz z żoną zamieszkują w domu w miejscowości Z., stanowiącym ich własność. Majątek pozwanego stanowi nadto samochód osobowy marki H. z 1996r.

W przeszłości żona pozwanego prowadziła aptekę, która jednak nie przynosiła zysków i została zamknięta. Środki na tę inwestycję pochodziły z kredytu zaciągniętego przez małżonków w Banku Spółdzielczym w Piwnicznej w kwocie 120 000,00 zł. Żona pozwanego nadal spłaca to zobowiązanie w miesięcznych ratach wynoszących ok. 2 000, 00 zł. Kredyt w (...) Bank (...) S. A. we W. w całości został przeznaczony na powyższe przedsięwzięcie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego k. 51-52.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty oraz przesłuchanie pozwanego.

Dokumenty w postaci: wyciągu z ksiąg bankowych, orzeczeń sądowego, postanowień i zarządzeń komornika sądowego – jako dokumenty urzędowe, stanowiły dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Z kolei dokumenty w postaci: umowy kredytowej, wniosku egzekucyjnego, zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia oraz zajęciu wierzytelności, umowy cesji, zawiadomienia o przelewie, wezwania do zapłaty, rozliczenia wierzytelności – jako dokumenty prywatne, stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenia w nich zawarte.

Odnośnie „ankiety finansowej”, należy podkreślić, że została ona opatrzona datą 6 lipca 2015 r, ale ewentualnie tego dnia została wydrukowana, a pozwany podpisał ją w terminie późniejszym. (...) została opatrzona datownikiem z datą 6 sierpnia 2015r., przez pracownika firmy (...), zatem w tej dacie została doręczona tej firmie.

Na podstawie wymienionych dokumentów Sąd ustalił, jakie roszczenie przysługiwało powodowi wobec pozwanego, tj. z jakiego tytułu i w jakiej wysokości, kiedy nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego H. G..

Pozwany przyznał, że zawarł umowę kredytu z bankiem (...) i że należności z tego tytułu nie spłacił.

Szczególne znaczenie miały zeznania dotyczące okoliczności wypełnienia „ankiety finansowej”. Pozwany zeznał, że „ankietę finansową” przedstawił mu pracownik firmy (...) osobiście, który poprosił go o jej wypełnienie. Pozwany podkreślił, że traktował ankietę wyłącznie jako informację dla firmy (...), a nie jako deklarację rzeczywistego zamiaru spłaty. Powyższe potwierdza także sposób sformułowania pytań w „ankiecie”, a to: „ Czy jest Pan w stanie...”, „Czy chciałby Pan...”. Użyte zwroty mogły uzasadniać przekonanie pozwanego o jedynie informacyjnym charakterze ankiety. Pozwany uważał, że po umorzeniu postępowania egzekucyjnego sprawa zadłużenia wobec (...) Bank (...) S.A. jest zakończona.

Zeznania pozwanego w ocenie Sądu były spontaniczne, szczerze, a tym samym przekonujące.

Sąd zważył co następuje:

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od pozwanego H. G. kwoty **11 992,36 zł** wynikającej z umowy kredytu, a to:

- kapitał (tj. niespłacona należność główna) w kwocie **7 073,27 zł**,

- skapitalizowane odsetki (na które złożyły się odsetki umowne Banku, odsetki karne Banku oraz odsetki ustawowe liczone przez powoda) w kwocie **4 919,09 zł**.

Pozwany nie negował faktu zawarcia umowy kredytu oraz braku jego spłaty. Pozwany zarzucił, że powód nie posiada legitymacji czynnej do występowania w sprawie oraz że dochodzona wierzytelność jest przedawniona.

W ocenie Sądu powód wykazał legitymację czynną, a to swoje następstwo prawne. Jak wynika z dokumentów przedłożonych w sprawie, (...) Bank (...) S.A. we W. oraz (...) Bank S.A. we W. połączyły się i od tego momentu

działają pod nazwą (...) Bank S.A. we W.. (...) Bank S.A. we W. zbył wierzytelność przysługującą mu od pozwanego na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., czyli na rzecz powoda. Umowa przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2015r. została sporządzona z podpisami notarialnie poświadczonymi i przedłożona w odpisie poświadczonym za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika – radcę prawnego. Z kolei połączenie banków jest faktem notoryjnym.

Zasadny okazał się zarzut przedawnienia wierzytelności objętej pozwem.

Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 3 lata.

Nie budzi wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie, jako wynikającego z umowy kredytu udzielonego przez bank, wynosi 3 lata.

Nadto zgodnie z art. 123 § 1 kc bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Zaś art. 124 kc stanowi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Do czynności przerywających bieg przedawnienia zalicza się w szczególności złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (por. uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004r., III CZP 101/03), czy też złożenie przez wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji (por. wyrok SN z 10 października 2003 r. II CK 113/02, OSP 2004/11/141).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, umowa kredytu gotówkowego z dnia 19 września 2008 r została wypowiedziana pozwanemu i z tym dniem roszczenia wynikające z tej umowy stały się wymagalne, rozpoczął bieg 3-letni termin przedawnienia. Następnie dnia 13 października 2010 r (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)13/10/2010/WR i wystąpił do tut. Sądu o zaopatrzenie go w sądową klauzulę wykonalności, czym doszło do przerwania przedawnienia. T.. Sąd postanowieniem z dnia 16 listopada 2010 r sygn. akt I Co 1715/10 zaopatrzył bte w sądową klauzulę wykonalności i 3-letni termin przedawnienia zaczął biec od nowa. Następnie w dniu 1 lutego 2011 r, (...) Bank (...) S.A. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanemu, czym doprowadził do ponownego przerwania przedawnienia. Ostatecznie postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem Komornika z dnia 26 czerwca 2012 r, doręczonym pozwanemu dnia 5 lipca 2012 r, a zatem zostało prawomocne zakończone wobec pozwanego z dniem 13 lipca 2012 r. Z tym też dniem, tj. z dniem 13 lipca 2012 r zaczął biec na nowo termin przedawnienia. Licząc od tej daty, termin przedawnienia upłynął dnia 13 lipca 2015 r, a pozew złożono dopiero dnia 23 marca 2016 r.

W przedmiotowej sprawie powód podnosił, że pozwany pismem z dnia 6 lipca 2015r. zaproponował spłatę zadłużenia względem powoda, a w związku z tym nastąpiło kolejne przerwanie terminu przedawnienia poprzez **uznanie roszczenia**.

Uznanie roszczenia może być dokonane w formie uznania właściwego oraz uznania niewłaściwego. Uznanie właściwe, stanowi w pewnym uproszczeniu umowę między wierzycielem a dłużnikiem, stwierdzającą istnienie długu i wolę

uregulowania należności przez dłużnika. Z kolei uznanie niewłaściwe określone jest jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu i polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciężącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia. Uznanie właściwe jest więc oświadczeniem woli, a niewłaściwe oświadczeniem wiedzy (por. uzasadnienie wyroku SN z 19 marca 1997 r., II CKN 46/97, OSNC 1997/10/143).

W każdym jednak przypadku, przerwanie biegu przedawnienia przez **uznanie roszczenia może dotyczyć wyłącznie roszczenia nieprzedawnionego**. Oświadczenie o uznaniu długu, złożone po upływie terminu przedawnienia, nie wywiera żadnych skutków prawnych, w tym nie powoduje, że termin przedawnienia biegnie na nowo (por. wyrok SN z dnia 12 października 2006r., I CSK 119/06; wyrok SA w Warszawie z 7 listopada 2007 r., VI ACa 826/07).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, uznanie roszczenia musiało nastąpić przez dniem 13 lipca 2015 r. „Ankieta finansowa”, na którą powołuje się powód, została sporządzona, tj. wydrukowana, dnia 6 lipca 2015r.. Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, „ankieta” została wypełniona i podpisana przez pozwanego w późniejszym terminie, a dotarła do powoda z dopiero dnia 6 sierpnia 2015r., o czym świadczy datownik z parafą umieszczony przez pracownika firmy (...).

Z drugiej strony, uznanie przedawnionego roszczenia może zawierać także **zrzeczenie się zarzutu przedawnienia**, jeżeli z treści oświadczenia lub okoliczności, w których zostało złożone, wynika taka wola dłużnika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2002r., IV CKN 1013/00). Należało zatem rozważyć czy „ankieta finansowa” nie stanowiła zrzeczenia się zarzutu przedawnienia.

Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Także zrzeczenie się zarzutu przedawnienia może być dokonane w sposób wyraźny, jak i dorozumiany, jednakże musi być w pełni świadome skutków (por. wyrok SN z dnia 16 lutego 2012r., III CSK 208/11). Dokonanie zrzeczenia w sposób dorozumiany może mieć miejsce tylko wtedy, gdy zamiar zrzeczenia się zarzutu przedawnienia wynika w sposób niewątpliwy z okoliczności towarzyszących temu oświadczeniu. Jako przykład czynności równoznacznej ze zrzeczeniem się zarzutu przedawnienia można uznać pertraktacje dłużnika z wierzycielem na temat rozłożenia długu na raty (por. wyrok SN z dnia 21 lipca 2004r. V CK 620/03).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy kategorycznie stwierdzić, że „ankiecie finansowej” nie sposób przypisać waloru uznania roszczenia czy zrzeczenia się zarzutu przedawnienia, chociażby niewłaściwego. Z okoliczności towarzyszących jej wypełnieniu jasno wynika, że pozwany wypełniając „ankietę” nie miał zamiaru spłaty zadłużenia, uznania roszczenia czy zrzeczenia się zarzutu przedawnienia. Pracownik firmy (...) poinformował pozwanego o „wykupie” jego wierzytelności. Pozwany był jednak świadomy tego, że postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności wobec (...) Bank (...) S.A. zostało umorzone, nie miał zamiaru spłacać tej wierzytelności, tym bardziej, że nie posiadał na ten cel środków. Pozwany podjął rozmowę z pracownikiem firmy (...), ale rozmowa ta nie dotyczyła spłaty zadłużenia, pozwany nie deklarował spłaty jednorazowo czy w ratach. Pozwany wypełnił okazany mu formularz zatytułowany „ankieta finansowa” na prośbę pracownika firmy (...). Dla pozwanego wypełnienie tej ankiety miało tylko charakter jedynie informacyjny. Z pewnością pozwany nie traktował „ankiety” jako przyjęcia na siebie obowiązku spłaty wierzytelności. W ocenie Sądu, powód nabył przedawnioną wierzytelność, postanowił podstępnie nakłonić pozwanego do wypełnienia „ankiety” i przedstawić ten dokument sądowi jako potwierdzenia dla uznania roszczenia przez pozwanego. Takie działanie jest wysoce naganne i nie może znaleźć aprobaty.

Reasumując, z dniem 13 lipca 2015 r roszczenie objęte pozew uległo przedawnieniu i po tej dacie nie może być skutecznie dochodzone przed sądem, a pozew zostało złożony już w 2016 r.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc, powód przegrał proces w całości i obowiązany był do poniesienia jego kosztów w całości. Ponieważ pozwany nie wykazał, aby poniósł koszty związane z procesem, koszty między stronami wzajemnie zniesiono.

SSR Agata Gawłowska- Sobusiak

S/

- odnotować uzasadnienie,

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda r.pr. A. G.,

- kal. 2 tyg.

B., dnia 12 września 2016r